

Roberto Alagna anticipa el seu 'Otello' a Peralada

Un èxit rotund al qual va contribuir la direcció de David Giménez

Crítica

Roberto Alagna
FESTIVAL CASTELL DE PERALADA
22 de juliol

JAVIER PÉREZ SENZ

Amb una de les veus més belles de tenor que ha donat la lírica en els últims anys i una irresistible barreja d'efusió lírica i ardor romàntic, Roberto Alagna va obtenir un gran triomf en el seu retorn al Festival de Peralada, dotze anys després d'estrenar el muntatge de *Carmen* signat per Calixto Bieito. En esplèndida forma vocal, el gran tenor francès va captivar el públic en un intens concert al costat de la soprano búlgara Svetla Vassileva i l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), sota l'eficax direcció de David Giménez Carreras.

Alagna concep els seus concerts com una festa lírica en què sempre hi ha espai per a les sorpreses. Les millors van arribar a la generosa ràció de propines, quan va anticipar dues escenes de l'*Otello* verdità, un paper que pensa incorporar aviat al seu repertori. Així, Peralada va poder testar l'arrasador lirisme que imprimeix al duo del primer acte i la intensitat del *Niun mi tema*. No té el color dramàtic del temible paper, però d'energia i valentia no l'hi falten gens, al tenor. Tantes, que la veu li va jugar una mala passada en l'última propina, el duo del primer acte de *La bohème*, en què se li va escapar un sonor gall precisament en l'última i no escrita nota aguda que la tradició manté. Va ser l'única relliscada en una superba vetllada que va rematar cantant *a cappella* la ranxera *Paloma negra* entre visques del públic.

Només va cantar una pàgina del repertori francès, la bellíssima *Rachel quand du Seigneur*, de *La Juive*, de Halévy, en un arriscat i infreqüent programa, allunyat de les propostes de tall més popular que solen caracteritzar aquest tipus d'esdeveniments lírics. Potser per això, les mostres d'entusiasme del públic, que no va omplir l'auditori, van ser més febles.

Puccini aixeca el llistó

Alagna va estar pletòric. La veu ha guanyat cos sense perdre finor i calidesa, amb aguts brillants i un cant vellutat. Va lluir el seu fraseig més incisiu en dues grans pàgines de Riccardo Zandonai, l'ària de *Romeo e Giulietta* i el duo de *Francesca da Rimini*, on van quedar al descobert les limitacions dramàtiques de Svetla Vassileva, de mitjans lleugers en excés per a un repertori que exigeix frases més penetrants.

El clima, en una nit freda i banyada per una persistent tramuntana, es va caldejar en la segona part, consagrada a Puccini, que els dos solistes van obrir amb el delicat duo de *La rondine* -de nou, una elecció arriscada, perquè no és el Puccini més conegut-. El concert va seguir guanyant passió en un tram final amb quatre cèlebres i agraïdes pàgines: les dues àries més cèlebres de *Tosca* -Alagna va estar sensacional en una matisada i lenta versió d'*E lucevan le stelle* i Vassileva va donar el millor de si mateixa en l'emotiva *Vissi d'art-*, l'opulent *intermezzo* orquestral de Manon Lescaut i l'apassionat duo que tanca el primer acte de *Madama Butterfly*. Vassileva va estar millor en les parts més líriques i delicades, mentre que Alag-

na, que busca accents cada vegada més intensos, va brillar amb generositat expressiva.

L'experimentada direcció de David Giménez va contribuir a l'èxit de la vetllada: el director d'orquestra català té un especial sentit per subratllar la riquesa melòdica i ofereix a les veus un acompanyament fiable i segur. I l'OBC, poc habituada a aquest repertori, va resoldre la seva comesa amb atenció i la més digna professionalitat.

El Festival Castell de Peralada encara té pendants dues cites imprescindibles per als amants de la lírica el pròxim cap de setmana. La Fura dels Baus estrenarà divendres l'òpera de Gluck *Orfeo ed Euridice* i l'1 d'agost Plácido Domingo hi oferirà un concert d'òpera i sarsuela.*

El tenor Roberto Alagna i la soprano Svetla Vassileva van congrega 1.300 persones. TÓTI FERRER

Superb

Va rematar la vetllada cantant 'a capella' la ranxera 'Paloma negra'

Madur

La veu li ha guanyat cos sense perdre finor i calidesa, amb uns aguts brillants